

Sygn. akt I C 661/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2021 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S. A. W.

przeciwko M. K.

o zapłatę 2594,20 zł

I powództwo oddala;

II zasądza od powoda (...) Bank S. A. we W. na rzecz pozwanej M. K. kwotę 900,00 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 661/20

UZASADNIENIE

W dniu 4 października 2019 r. powód (...) Bank S.A. we W. wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny z pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. K., wnosząc o zasądzenie kwoty 2594,20 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 10 % w stosunku rocznym, nie więcej niż czterokrotność stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym i nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 2205,43 zł od dnia 2 października 2019 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 183,31 zł od dnia wytoczenia powództwa tj. 4 października 2019 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W dniu 24 października 2019 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e (...), w którym uwzględnił powództwo w całości.

Pozwana M. K. w ustawowym terminie wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu. Pozwana kwestionowała powództwo zarówno co do zasady jak i wysokości, podnosząc zarzut zastosowania przez powoda klauzul niedozwolonych. Ponadto pozwana podniosła zarzut, iż umowa nie została wypowiedziana w sposób prawidłowy, przez co należność nie jest wymagalna.

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2020 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie w związku z utratą mocy nakazu zapłaty z dnia 24 października 2019 r.

W toku procesu przed Sądem Rejonowym w Ciechanowie strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 października 2015 r. pomiędzy pozwaną M. K. a (...) Bank S.A. we W. została zawarta umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty C. nr (...). Na podstawie przedmiotowej umowy Bank przyznał M. K. limit kredytowy w wysokości 2600,00 zł. Zobowiązał się ponadto do dostarczenia karty i rozliczania transakcji dokonanych przy jej użyciu oraz prowadzenia rachunku karty. M. K. natomiast zobowiązała się do dokonywania spłaty kwot transakcji wraz z należnymi odsetkami i kwotami opłat i prowizji w wysokości co najmniej minimalnej kwoty spłaty podanej w wyciągu karty, nie mniej jednakże niż 50,00 zł. Strony uzgodniły ponadto, iż Bank może wypowiedzieć umowę w przypadku braku spłaty wymagalnego zadłużenia lub jego części, po uprzednim wezwaniu posiadacza karty do zapłaty zaległych spłat lub ich części w terminie ustalonym przez Bank, nie krótszym niż 7 dni roboczych od daty otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy – pkt III ust. 5 lit. b umowy. Podobnie zgodnie z Regulaminem umowy o przyznanie limitu kredytowego obowiązującym w (...) Bank S.A. Bank może wypowiedzieć umowę w przypadku braku spłaty wymagalnego zadłużenia lub jego części po, po uprzednim wezwaniu posiadacza karty do zapłaty zaległych spłat lub ich części w terminie ustalonym przez Bank, nie krótszym niż 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy – pkt XI ust. 3 lit. b regulaminu (regulamin k. 25 – 27, umowa k. 28 – 32).

M. K. otrzymała kartę i po jej aktywacji dokonała transakcji, z których do spłaty pozostała kwota 2205,43 zł (wykaz operacji na rachunku kary k. 20 – 24).

M. K. nie dokonała spłaty zadłużenia wynikającego z transakcji dokonywanych kartą C. (bezsporne).

Pismem z dnia 26 kwietnia 2019 r. Bank wezwał M. K. do spłaty zadłużenia w terminie 14 dni od otrzymania pisma pod rygorem złożenia oświadczenia i wypowiedzeniu umowy z dnia 27 października 2015 r., informując ponadto o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Następnie w dniu 23 maja 2019 r. Bank wydał oświadczenie o wypowiedzeniu umowy nr (...) z dnia 27 października 2015 r. Z treści oświadczenia nie wynika, jakie osoby (imię, nazwisko) złożyły oświadczenie w imieniu banku (wezwanie k. 73, oświadczenie k. 49).

Bank nie dysponuje dowodem doręczenia M. K. wezwania do spłaty zadłużenia pod rygorem wypowiedzenia umowy oraz wypowiedzenia umowy (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty C. nr (...) (k. 28 – 32), regulaminu umowy o poznanie limitu kredytowego (k. 25 – 27), wykazu transakcji (k. 20 – 24), wezwania (k. 73), oświadczenia o wypowiedzeniu umowy (k. 49).

Wnosząc o oddalenie powództwa pozwana M. K. kwestionowała powództwo zarówno co do zasady jak i wysokości, podnosząc m. in. zarzut, iż umowa nie została wypowiedziana w sposób prawidłowy, a tym samym należność nie jest wymagalna.

Wobec podniesionych przez pozwaną M. K. zarzutów to na powodzie (...) Bank S.A. we W. spoczywał ciężar wykazania, że dopełnił obowiązku określonego w pkt III ust. 5 lit. b umowy z dnia 27 października 2015 r., a zatem , że wezwał pozwaną M. K. do zapłaty zaległej należności, a następnie – wobec braku spłaty zadłużenia - skutecznie wypowiedział umowę.

Zgodnie bowiem z art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z przepisu tego wynikają dwie ogólne reguły: pierwsza – wprowadzająca wymóg udowodnienia faktu, z którego

wywodzone są skutki prawne oraz druga – wprowadzająca wymóg udowodnienia tego faktu przez stronę, która wywodzi z niego skutki prawne.

Powód (...) Bank S.A. we W., pomimo podniesionych przez pozwaną M. K. zarzutów w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, jak też w kolejnych pismach procesowych, nie złożył dowodów na okoliczność doręczenia jej wezwania do zapłaty zaległości oraz dowodu na okoliczność doręczenia pozwanej wypowiedzenia umowy numer (...) z dnia 27 października 2015 r.

W ocenie Sądu, wbrew przekonaniu banku, takimi dowodami nie jest złożona przez bank kopia listy nadawczej z dnia 24 maja 2019 r. (k. 74 – 76). Z dokumentów z tych wynika jedynie fakt wysłania korespondencji przez stronę powodową, nie wynika jednak aby korespondencja to została doręczona pozwanej. Z porównania dat przyjąć należy, że to potwierdzenie nadania dotyczy wypowiedzenia umowy; brak jest natomiast nawet dowodu nadania wezwania do zapłaty z dnia 26 kwietnia 2019 r. Dodatkowo wskazać należy, jak słusznie podnosi pozwana M. K., oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z dnia 23 maja 2019 r. nie zawiera danych osób, które podpisały oświadczenie w imieniu banku; brak jest zatem danych pozwalających na ustalenie czy osoby podpisujące to oświadczenie były uprawnione do działania w imieniu banku, a więc czy – przy założeniu, że oświadczenie zostało pozwanej skutecznie doręczone – wywołało skutki prawne w postaci wypowiedzenia umowy.

W piśmie procesowym z dnia 14 września 2020 r. (data stempla operatora pocztowego) powód przyznał, że nie posiada zwrotnego potwierdzenia dowodu doręczenia pozwanej M. K. wezwania do zapłaty oraz wypowiedzenia umowy, gdyż korespondencja do pozwanej została wysłana bez zwrotnego potwierdzenia odbioru. Podniósł ponadto, iż brak jest regulacji prawnych co do formy i trybu tego typu korespondencji, zaś korespondencja standardowa wychodząca z banku jest wysyłana listem zwykłym na ostatni podany adres zamieszkania kredytobiorcy co wynika z treści zawartej umowy oraz regulaminu.

W ocenie Sądu, stanowisko powoda (...) Bank S.A. we W. co do braku obowiązku przedstawienia dowodu doręczenia wypowiedzenia umowy kredytowej nie zasługuje na uwzględnienie.

Bank jest profesjonalistą w zakresie w jakim zawarł umowę z pozwaną M. K., konsumentem w rozumieniu przepisu art. 22¹ kc. Prowadzi działalność gospodarczą polegającą m. in. na udzielaniu kredytów. Zatem to na banku ciąży obowiązek takiego ukształtowanie procedury postępowania, aby wykazać - na wypadek sporu -wszystkie niezbędne elementy związane nie tylko z zawarciem umowy ale również z jej wypowiedzeniem.

Niewątpliwie, zdaniem Sądu, dowodem doręczenia pozwanej M. K. wezwania do zapłaty oraz wypowiedzenia umowy limitu kredytowego byłoby zwrotne potwierdzenie odbioru korespondencji. Powód, pomimo że jest profesjonalistą w obrocie gospodarczym, nie złożył takiego potwierdzenia.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda (...) Bank S.A. we W. nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu, podstawą rozstrzygnięcia jest podniesiony przez pozwaną M. K. zarzut braku wymagalności roszczenia, wynikający z braku dowodu skutecznego wypowiedzenia pozwanej M. K. umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty C. nr (...) z dnia 27 października 2015 r.

Pozostałe zarzuty pozwanej dotyczące stosowania przez bank klauzul niedozwolonych są niezasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Przepis art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe stanowi, iż przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego

kredytu. Stosownie zaś do art. 78 a cyt. ustawy, jej przepisy stosuje się do umów kredytu i pożyczki pieniężnej, zawieranych przez bank zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie.

W ocenie Sądu, brak jest podstaw do kwestionowania zawarcia przez strony umowy o przyznanie limitu kredytowego. Powód przedłożył na powyższą okoliczność umowę z dnia 27 października 2015 r., opatrzoną podpisami pozwanej M. K. i osoby uprawnionej do działania w imieniu banku.

Z definicji kredytu wskazanej powyżej, wynikającej z art. 69 cyt. ustawy, wynika, że kredytobiorca ma prawo korzystać z przekazanej mu kwoty przez czas oznaczony w umowie. Wcześniejszy zwrot kredytu jest możliwy w przypadku powstania okoliczności uprawniających do wypowiedzenia kredytu i skutecznego dokonania takiego wypowiedzenia przez bank.

Stosownie do treści art. 232 kpc, strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Jak wskazano powyżej, pozwana M. K. w sprzeciwie od nakazu zapłaty kwestionowała powództwo co do zasady jak i wysokości, wskazując, iż nie otrzymała wypowiedzenia umowy kredytowej, przez co należność nie jest wymagalna.

W tej sytuacji to na banku spoczywał obowiązek wykazania wymagalności roszczenia.

Powód (...) Bank S.A. we W. nie wykazał, że kredyt został skutecznie postawiony w stan wymagalności, wobec braku dowodu doręczenia pozwanej wezwania do zapłaty należności pod rygorem wypowiedzenia umowy o przyznanie limitu kredytowego oraz dowodu doręczenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy.

Powód w piśmie procesowym z dnia 14 września 2020 r. (data stempla operatora pocztowego) ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że wypowiedzenie umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty C. nr (...) z dnia 27 października 2015 r. uprawomocniło się w dniu 13 sierpnia 2019 r. i jest to data wymagalności roszczenia. Jednakże w trakcie procesu powód nie wykazał aby pozwana M. K. otrzymała oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Przy czym należy podkreślić, iż pozwana M. K. od samego początku w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym wносиła o oddalenie powództwa, wskazując na brak skutecznego wypowiedzenia umowy.

W sytuacji gdy brak jest dowodu doręczenia pozwanej M. K. oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, brak jest podstaw do żądania przez powoda (...) Bank S.A. we W. zapłaty przez nią należności wskazanej w pozwie. Powód nie wykazał bowiem wymagalności roszczenia objętego pozvem, do czego jest zobowiązany z mocy art. 6 kc.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

O zwrocie kosztów procesu przez powoda na rzecz pozwanej Sąd orzekł stosownie do art. 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca proces jest zobowiązana zwrócić stronie przeciwnej koszty procesu. Sąd oddalił powództwo w całości, a zatem powód (...) Bank S.A. we W. zobowiązany jest zwrócić pozwanej M. K. poniesione przez niego koszty procesu. W związku z powyższym w pkt II wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (brak dowodu uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa), ustalonych stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, przy uwzględnieniu wskazanej wartości przedmiotu sporu.